

INIZIATIKOAK

SEBASTIAN GARCIA TRUJILLO

URA

Goio Egurbide-ri

Burutik amildu ninduan
itsasoan,
pizti baten
—zeini izarrak zaizkion begiak
zulatu baitizkiote— irrika urdina.

Galduak dizkiat
 —une batez, bederen—
ikuitu hutsez urratzen ninduten
 —lorratzik gabeko egunetan—
zarakar latzak.

Arrats geldia den ur-altsoak
estaltzen niauk edo munkatu
maskorrek dizkiat biloetan eta
begietatik zaizkidak sartzen
margozko arrainak.

Uhin-pintzetan irakiten izki-ozpinak
egundarazi niauk
eta lehorreratzen
aidura dagokidan aho epela zaidan
lur berrian.

LURRA

Juan Mari Lekuona-ri

Tamquam cornua lucis... (Urteera, XXXIV, 29)

Mendi xidorra gibelaratzen zitzaidan
harik eta merkatu-oihuek irauten zuten arteino.
Herdoituz zihoazen zorroan ontza nabarrak
egunsenti argian iztunaren soinu ibituaz.

Bidaiariaren tarrapatakako urratsak otzandu ahala
konposaratzen zitzaizkion arbasoen ibilkeria ohituari.
Hemen garretan lehendabiziko etxe propialena
gisa bizitz-haziekin aitzinen oretua.

Gailurretik hur berraltzoratu ninduen ekiak
eta izaki xingleen g a r d e t a s u n e a n
h e d a r a z i e r e.

Doiz arturratzen ari presentzia baten hainbat zantzu!
Sua sasitan, zeruzko aintziretan goi helgarriak,
helmuga minetan dautzen betiereko bideskak,
aurren ahots buka-ezina eta hura bakarra...

Jetsi nintzeneko leinuko-aztiak
antzeman zidaten begiortzioan mundu hasialditiko distira
zeinetan gaindi Jainkoak
goruntz zegien hegaz
edo kondore urruti batek.

Zu(r)haitza

Amaiari

"De ahí vengo". Chillida, 92.07.27

Nola pinu erreak
haztamuka bilatzen
arrailduriko ezpainetarako ur barrena.
Nola eguzkiloreak...
Irriak egusendarazten dion
erriaietatik maite kerantzak.

Honetaraxe neu pago-behera.

Egoteko beste etxolarik ez balitzait!
Eta laztantzen dut arbaso-jakituriaren enborrau,
zeinen eta azal artarratuan amaren txokoak senditu arte.

Begira eguzkiorri
nola argi mazatuaz
atos-tokia mugatzen edo
musukatzen duen
ia gizakia den lur guri hau.

Hainbat presentzia hutsunotan
mundua sor lehenalditxoan lakoa
irrikiz betea!

Bideari utsiteko ohiuka lagunek
atseden egarri naizelakoan.
Garbitasuna komulgatzen naizena ari
nun eta bide guztiak
hasten baitira hemen!

SUA

"... y como playa tuve
todo el calor de tu hermosura en brazos".

V. Aleixandre

Bilutsik
plaia antzerakoa hatzait
edo gozozko baratza
(nola Andra Mari ortuaz idatzi zuen Divoisin kapitainak)
zeinean
desiozko karabanak
zaizkinan nabigatzen
itsas-txoriak legez
irri bitsez nahaspil.

Golkoratu egiten naun
hire gaineko muinorik
ñimiñoetan
nun eta aurkitzen haundan
o s o r i k
hor
 he ka
 men
disditsu edo
b u k a e z i n
harik eta amil lerroraino nagerren arte
zeinean hitzak ez diren grina piztua baino.

Eta amorioa itzali ei dela
gorputz ohituaren ertzean
txistuka dabilenari
ez zioat axola
zeren hezurretan sentitzen baitut
mundua sortarazi zuen
s u a b e r a.

HUTSUNEA

Eguzki galdatan joan hintzen
 eta hilik suertatu zunan
 hondartz-iztarretan
 irrikiz zetzan tigremea
 zeinen erpea dagerkien
 munga dabilzten maitalei
 ezpain ertzetan.

Ito-etsikoen ohiu dirdirez
 biotz hozmindurik duten kaioak
 mututu egin ditun
 hutsago eta urrunduagotzen
 zeru geldian.

Eta tropelka zetozen zaldi
 zuriei itzali zaien betseinetan
 jainkoengandik zekarkiguten
 mezua.

Kresal a r i e r e
 jator gatz a
 a r i z a i o n
 g a l t z e n .

ZOZOA

"Al jardín del amor yo me introduje...
Y sus rejas estaban clausuradas
y el mandato 'No debes' en su puerta...".
(W. Blake)

Eskuz genbiltzanan
gorputz irekietan,
gutizi-xidorrak
elkarri berredireinez,
noraino eta
hitz adierazezina ginela
hurrupatu.

Tensatu zituzainan azalean
lehorzorikoa bailitzan ttunttunean
barreiatzen zitunan
egukiaren txinardun eri goriak.

Ulertzeaz heukan, lehenez,
gorputz kutunduen mintzo totela:
 esaltaziotik jitoan
 begi zoratuak,
 bularrean habiaratu
 tendresi urrumak,
 hitzik beteenetarako
 aho iluna...

Itzuli
eta
pekatu b i d e e t a n
ibilia hintzela
arpegiratu hidan.